

MARIA VAN DOORNIK: „WAT VOOR DE EEN NIET MEER WAARDEVOL IS, KAN DAT WEL ZIJN VOOR EEN ANDER”

ALPHEN - IDEALISME EN REALISME GAAN MEESTAL NIET SAMEN; BIJ MARIA VAN DOORNIK ECHTER WEL. OM DE AFVALBERG TE VERKLEINEN, STARTTE ZIJ ZEVENTIEN JAAR GELEDEN MET ZEVENTIEN VRIJWILLIGERS EEN KRINGLOOPWINKEL. ANNO 2008 IS DEZE UITGEGROEID TOT EEN WERKGELEGENHEIDSPROJECT VOOR ZO'N HONDERD MENSEN. VOLGENS VROUWENNETWERK RIJNSTREEK (VNR) IS VAN DOORNIK DE ENIGE DIRECTEUR IN DE REGIO DIE EEN KRINGLOOPWINKEL LEVENSVATBAAR HEEFT WETEN TE MAKEN ÉN TE HOUDEN. MEDE HIERDOOR IS ZIJ ONLANGS VERKOZEN TOT NETWERKER 2008.

Door Jolanda van Luinen

OVER MAATSCHAPPELIJK BEWUST ZIJN

U bent dus een succesvol directeur in een mannenwereld?

„Vreemd genoeg is het inderdaad een mannenwereld. Zo zijn er 88 mannelijke kringloopdirecteuren lid van de branchevereniging tegen slechts 2 vrouwen. Ik weet niet waar dat aan ligt. Zelf ben ik zogezegd dit vak ingerold. Het is niet dat ik op school bedacht had dat ik deze baan wilde hebben. Toen ik jong was, werd je als meisje kleuterleidster of verpleegster. Net zoals vier van mijn zes zussen - ik ben thuis de jongste van tien - heb ik gekozen voor kleuterleidster. Ik heb toen een brede opleiding gevolgd, waarvan ik op het gebied van organiseren en instrueren nog steeds plezier heb. Mijn broers zijn in het familiebedrijf gaan werken, een fietsenfabriek. Mijn vader was een maatschappelijk bewuste ondernemer. Het zakelijke en sociale heb ik van hem. Zakelijk moet ik wel zijn, want we krijgen geen subsidie. Lonen, verzekeringen en alle andere kosten worden betaald van de verkoop van de ingezamelde spullen. Het sociale zit 'm ondermeer in de informele werksfeer van onze stichting; iedereen draagt z'n steentje bij. Als er een ramp is gebeurd, sturen wij dekens, matrassen en jassen uit de winkel naar het betreffende gebied. Daarnaast organiseren wij twee keer per jaar een veiling, waarvan de opbrengst naar een aantal Alphense goede doelen gaat.”

Dat onlangs Paul de Leeuw en Nelleke van der Krogt de veiling opluisterden, was dat een staaltje van uw netwerkcapaciteiten?

„Nee, dat niet. Een medewerker van ons leek het leuk als Nelleke - bekend van het televisieprogramma Tussen Kunst & Kitsch - een keer onze veiling zou presenteren. In december vroeg hij dat aan haar in de show van Paul de Leeuw. Hierop reageerde Paul dat hij dan voor een uurtje veilingmeester wilde zijn. En hij heeft woord gehouden. De eerste de beste veiling waren zij erbij. Echter niet op een zaterdag - dan heeft Paul tv-opnames - maar voor een keer op woensdag. Op 16 april traden zij bij ons op voor een 300-koppig publiek. Een groter aantal mocht niet van de brandweer. Gekkgheid kun je altijd wel verwachten van Paul de Leeuw; verder heeft hij de Kringloop netjes behandeld. Notaris Kroes

Hergebruik van goederen en kleding zit verweven in Maria van Doorniks leven.

Foto: Wil Kokelaar

werkte overigens ook belangeloos mee. Als veilingmeester, voor de rest van de middag, was hij helemaal in zijn element. In totaal hebben hij en Paul de Leeuw 4500 euro opgehaald voor de goede doelen ANBO, stichting Alzheimer en het hospicehuis.”

OVER PROFESSIONALISERING

Wat zat er bij u ‘Tussen Kleuterleidster & Kringloop’?

„Toen we nog in Amsterdam woonden, vond ik het al zonde dat veel goede spullen tussen het grof vuil terecht kwamen. Dus haalde ik die, samen met de Morgensterren, de avond voor de ophealdag er tussenuit. In 1980 verhuisden we naar Alphen, waar ik hetzelfde ging doen. Totdat de gemeente grofvuil op afspraak ging ophalen en mensen de spullen pas 's morgens aan de straat zetten. Met z'n zeventien hebben we toen de koppen bij elkaar gestoken, hebben we in 1991 een stichting opgericht en zijn we de kringloopwinkel begonnen, vanuit een klein pandje in de Prins Hendrikstraat. Als mensen spullen bij ons hadden aangemeld, gingen wij met een auto plus aanhanger door weer en wind om ze op te halen. Toen hebben we ook nog een hele tijd oud papier ingezameld. Al heel gauw werd ons pandje te klein en huurden we een extra ruimte: een voormalige koeienstal aan de Steekterweg. Dat was echt pionieren, want er was geen verwarming, licht en toilet. “

„2,5 jaar hebben we op deze manier, enkel met vrijwilligers, gewerkt. Van die groep was ik de coördinator, wat onder andere inhield dat ik achter pandjes aanging. Zo kwamen we daarna op de parkeerplaats Concordia terecht,

waar inmiddels onze kledingafdeling te vinden is. Later is de Energieweg 13 erbij gekomen. Inmiddels kregen we steeds meer afdelingen, waarop steeds meer mensen werkten. Op een gegeven moment moesten we het werken anders aanpakken. Die professionalisering was best een stap, al geloofde ik direct dat het zou lukken. Van de gemeente kregen we bij de start een schenking van zesduizend gulden, waarvan we een busje en de borg van de winkel hebben betaald. Tegenwoordig worden de vijftien kledinginzamelingsbakken in Alphen drie keer per week gelegegd, door twee vrijwilligers in drie teams.”

Hoe wist u zo zeker dat de stichting levensvatbaar zou zijn?

„Zoals gelukkig meer mensen, ben ik opgevoed met het idee dat je goede spullen niet weggooit. Dit levert stichting Kringloop Alphen jaarlijks circa 500.000 kilo goederen en hetzelfde gewicht aan textiel op. Bij ons thuis werden kleding en schoenen nog doorgegeven van de oudere naar de jongere broertjes en zusjes. De enige keer dat ik als kind nieuwe kreeg - heel mooie lakschoentjes - was voor mijn eerste communie. Vanaf m'n 14de veranderde ik, met wat creativiteit, naar mijn eigen smaak de kleding die ik van mijn zussen had gekregen. Eigenlijk is mijn belangstelling voor hergebruik daar ontstaan. Ik zie nu dat wat voor de een niet meer waardevol is, dat wel kan zijn voor een ander. Zoals de legpuzzels die ik bij de kringloopwinkel koop voor mezelf en mijn kleindochter. Na drie keer een puzzel te hebben gelegd, weet ze al hoe het moet. Dus koop ik even geen dure nieuwe voor haar. Hoe ouder ik word, hoe minder spullen ik

nodig heb. Wat overbodig is, gaat naar de kringloopwinkel, zodat iemand anders er nog plezier aan heeft. Zonde toch, om het ongebruikt in de kast te laten staan?”

OVER MANNEN EN VROUWEN

Op Internationale Vrouwendag werd u Netwerker 2008. Vertelt u eens?

„Op 8 maart werd inderdaad de uitslag van de verkiezing bekendgemaakt. De twee voorgaande keren was ik ook genomineerd, maar ik wist toen niet dat het zo leuk zou zijn om door de leden verkozen te worden. Het is een mooie blijk van waardering.”

„Bij de VNR vind je vrouwen van alle leeftijden, die in hun eigen onderhoud voorzien via hun 'eenvrouwszaak' of als leidinggevende in loondienst. Ik ben er sinds 2001 lid van. Ook ben ik lid van de VOA, waar merendeels mannen bij aangesloten zijn. Vrouwen en mannen reageren heel verschillend op dingen, maar dat geeft juist leuke en leerzame contacten. Bij het vrouwennetwerk herken ik veel van mezelf. Ik ben echter blij dat ik mijn baan niet hoefde te combineren met een jong gezin, zoals veel VNR-vrouwen. Mijn dochters waren gelukkig al volwassen toen ik de kringloopwinkel oprichtte.”

„Waarom ik verkozen ben tot Netwerker 2008? De criteria zijn dat je een opvallende maatschappelijke bijdrage moet hebben geleverd en je mensen moet inspireren. Dat komt inderdaad overeen met onze doelstellingen: de afvalberg helpen verminderen, (on)betaald werk creëren en voorlichting geven over afval en hergebruik. Inmiddels zijn we uitgegroeid tot een

bedrijf met circa zeventig vrijwilligers en dertig betaalde krachten. En ik ben er trots op te kunnen zeggen dat er maar heel weinig verloop is onder de medewerkers.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Maria van Doornik verwachten?

„Ik probeer niet te ver vooruit te kijken, want je hebt het in het leven niet voor het zeggen. Wel hoop ik nog lang gezond te blijven en plezier in mijn werk te houden. Mocht het echter voor stichting Kringloop Alphen aan den Rijn nodig zijn dat er verjonging komt, dan zoek ik wel wat anders. Verder hoop ik ook dat het goed blijft gaan met mijn dierbaren. De gezinnen van mij en mijn partner tellen samen zes kinderen en vijf kleinkinderen. Via hem heb ik er een lieve familie bij gekregen. Vooral de kleinkinderen kunnen mij laten genieten van kleine, onverwachte dingen. Voordat ik oma werd, had ik nooit kunnen bedenken dat zij zo belangrijk voor me zouden worden.”

Naam: Maria van Doornik
Geboortedatum: 17 juli 1950
Geboorteplaats: Amsterdam
Beroep: directeur stichting Kringloop Alphen aan den Rijn
Relatie: geregistreerd partnerschap met Cees
Kinderen: 2 dochters, een kleindochter van 1,5 jaar
Hobby's: vrijwilligerswerk voor het Filmhuis, theater, beeldhouwen, boetseren, fietstochten maken, met kinderen en kleinkinderen optrekken